

Sygn. akt III KK 83/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 16 czerwca 2021 r.

sprawy **M.Z.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.

z urzędu w kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 2 marca 2020 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1) **kasację pozostawić bez rozpoznania;**
- 2) **kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

M. Z. został oskarżony o to, że w dniu 9 września 2019 roku w R. przy ul. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń technicznych w oknie, wpychając je, dostał się do wnętrza restauracji A., gdzie dokonał zniszczenia mienia na skutek wyrwania wtyczki elektrycznej powodując zwarcie w restauracji, czym spowodował rozmrożenie mięsa do przetworzenia oraz lodów różnego rodzaju, czyniąc je niezdatnymi do spożycia, oraz dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów spożywczych w postaci piwa, wódki, napoju energetycznego oraz mięsa, w wyniku czego powstały straty w wysokości nie mniejszej niż 2 500 zł na szkodę D.C., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 2 marca 2020 r., sygn. akt II K (...), uznał oskarżonego M.Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37b k.k. w zw. z art. 34 § 1, 1a pkt 1 i § 2 k.k., art. 35 § 1 k.k. – wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Wymieniony wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 10 marca 2020 r. (k.59).

Kasację od przedmiotowego wyroku wniósł Prokurator Generalny na niekorzyść skazanego, zaskarżając to orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 37b k.k., polegające na orzeczeniu, na podstawie tego przepisu, za przypisany oskarżonemu czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., kary mieszanej roku pozbawienia wolności oraz 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy uwzględniając górną granicę ustawowego zagrożenia za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., stanowiące podstawę skazania, możliwe było orzeczenie w ramach kary mieszanej kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 6 miesięcy.

Podnosząc ten zarzut, skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w R. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie wymienionemu Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, gdyż została wniesiona na niekorzyść skazanego, pomimo zaistnienia okoliczności wyłączającej ściganie.

Zgodnie z art. 529 k.p.k. wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie wykonanie kary, zatarcie skazania, akt łaski, ani też okoliczność wyłączająca ściganie (a więc również śmierć skazanego) lub

uzasadniająca zawieszenie postępowania. *A contrario*, wystąpienie którejkolwiek z tych przesłanek nie tylko uniemożliwia rozpoznanie kasacji, ale nawet wniesienie kasacji na niekorzyść (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 27 czerwca 2018 r., V KK 181/18, LEX nr 2509702; 11 grudnia 2013 r., IV KK 337/13, LEX nr 1403902).

W przedmiotowej sprawie, jak wynika z nadesłanego odpisu skróconego aktu zgonu (k.21 akt SN), w dniu 14 czerwca 2020 r. odnaleziono zwłoki skazanego M.Z. zaś rzeczona kasacja Prokuratora Generalnego – na niekorzyść skazanego – wniesiona została w dniu 5 marca 2021 r. (data prezentaty). Powyższe ustalenia wskazują zatem, że w chwili wniesienia kasacji skazany M. Z. już nie żył, co w konsekwencji przesądza o tym, że w sprawie wystąpiła okoliczność wyłączająca ściganie, która przez ustawodawcę została przewidziana w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

W tym stanie rzeczy wniesioną przez Prokuratora Generalnego kasację na niekorzyść M.Z. należało uznać za niedopuszczalną z mocy ustawy i w konsekwencji – na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. – pozostawić bez rozpoznania.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z art. 638 k.p.k.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.